

Homenatge a Anaya

L'Escola Universitària de Formació del Professorat d'EGB de València dedica el dia 7 de març a homenatjar un professor del centre, postulant d'una pedagogia progressista i moderna, que ha estat mestre de moltes generacions de professors valencians: Gonzalo Anaya.

Més de cinquanta anys de treball per la renovació pedagògica marquen la seua trajectòria. Precisament, l'última edició de l'Escola d'Estiu li va retre un homenatge sorpresa l'any passat, amb motiu de la seua jubilació.

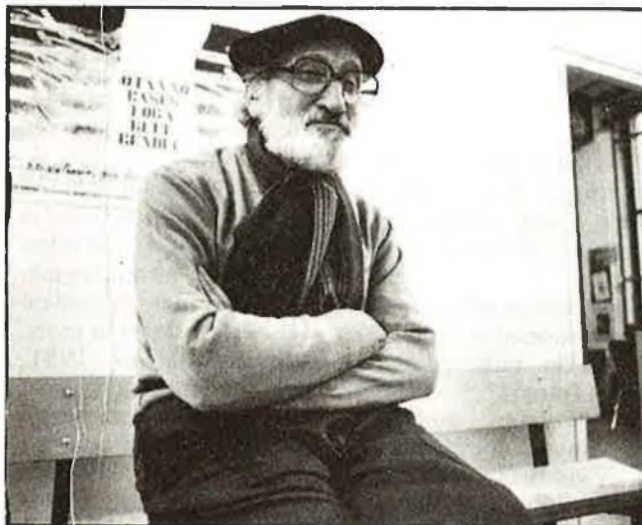
Els actes previstos per al dia 7 comencen a les dotze del migdia, amb un col·loqui on intervé ell. A les 18 hores, tindrà lloc una taula redona amb participació de sindicats i moviments de renovació pedagògica. I a les 19.30 hores, un acte acadèmic, amb una conferència de Xesus Alonso

D. R.

Montero, que parlarà «sobre l'intel·lectual i el pedagog: dos segles d'història amb Gonzalo Anaya al fons». Al llarg de tot el dia es projectaran diversos vídeos sobre el professor i d'altres realitzats amb la seua participació. Un dels que més pobles, associacions i centres ha recorregut és el titulat *Levante Feliz-Pais Perplex*,

desenfadada aproximació a la realitat valenciana.

El catàleg de l'homenatge destaca un text d'Anaya molt definidor del seu plantejament: «Una pedagogia que se dedica a fomentar el èxito y a evitar el fracaso no deja de ser una pedagogia perversa en cuanto que admite el triunfo y el fracaso en la escuela».

Gonzalo Anaya sempre ha estat un personatge viu i inquiet

/ Jesus Ciscar

Male Business

Guillen RAUSA

Heus ací el *non va piu* de la comèdia transvestida. El *last but not least* del discurs hawksià. El *rien ne va plus* del cinema caqui. L'hòstia en pot de les repeticions clàssiques. La raó de la desraó. La resposta al meu *articulus interruptus* sobre la comèdia, que va patir els rigors de la implacable censura tipogràfica.

Si considere *La novia era él* com una reposició digna d'ocupar el migrat espai de què dispose, és per ser un paradigma bastant il·lustratiu del que deia fa dues setmanes.

No és la comèdia més divertida de Hawks, ni l'actuació més desopilant de Cary Grant (un dels millors actors americans de gènere, juntament a John Wayne). Però es tracta d'una exemplar mostra de guió ben escrit. Charles Lederer n'és l'autor. Lederer, per a qui no ho sàpia, és l'autor dels guions dels següents films,

entre altres, *Luna nueva*, *La cosa*, *Me siento rejuvenecer* i *Los caballeros las prefieren rubias*, de Howard Hawks; *Camarada X*, de King Vidor, *El beso de la muerte*, de Henry Hathaway, i *El motín del Bounty*, de Lewis Milestone.

És suficient per als qui flipem a vint-i-quatre pensaments per segon, després d'inocular-nos una dosi letal i fatal de Castàn Tobenans en la lloseta occipital.

D'altra banda, la pel·lícula també es podria dir *La mujer del teniente francés*.

Alacant: la dimissió del rector

D. R.

Immediament després de l'aprovació dels estatuts del Claustre Constituent, el rector Gil Olcina i l'equip rectoral de la Universitat d'Alacant van presentar la dimissió. El motiu era el desacord amb la quantitat que el Ministeri decidia dedicar a la dotació de crèdits per a places de professorat en aquesta universitat durant els pròxims tres anys. La postura del rectorat, amb el suport ampli del col·lectiu universitari (on participen els alumnes, que convocaren una vaga parcialment secundada), pretenia forçar un replantejament de les dotacions.

Amb una falta important d'informació en alguns centres, la crisi fou seguida amb interès per professors, alumnes i personal d'administració i serveis (grup que es constituí en comitè permanent per seguir els esdeveniments). Cap al final de la setmana, Ministeri i Conselleria d'Educació feien pública la seua voluntat negociadora. Joan Romero, director General d'Universitats de la Conselleria, elogiava la capacitat de Gil Olcina i no acceptava la dimissió. S'obria així un clima d'optimisme sobre la solució del conflicte, que quedava pendent a l'hora de tancar aquesta edició. De la contestació ministerial i del govern valencià depenien les conclusions d'un claustre de la Universitat que se celebrava dilluns dia 4 de març.